

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Рок VIII.

Нови Сад, петак 11. Априла 1930.

Ч. 14 (269)

Кармитељ народа.

(Думи једнога земљедјаца).

Кармитељ и отримаватељ шицкого јест Бог. „Хлеб наш настујнији дајед њам днес“⁴ так це модлиме. Правда, же Бог не рече свакому гориви хлеб, але љам да јесм да љо вихаснусме и винсме зес њега у зноју лјца свога књазодневног хлеба.

Народ, то јест грађдане једине државе, придали земљедјацаји тату јесм и одредзели, же би љеон засновал на опште добро. Прето земљедјац кармитељ народа. Жем источник отримованја. Зес чого би ље живело кад би ље било јесем? Обрадјивање јесми (земљедјац) то ше тарговина або ремесло, але то једно љапе здравље, дужносцу у служби спремитосцу. Розуми ще, же свака властитељ ма право разлогања зас јесму, але тоје право ограничено општим интересом. Дајаз буди и таки часи, кади ље думало, же индустриса и фабрикација годна заменију земљедјаство, па је љено непотребне. Так писао раз професор Милер-Холм: „Фабрикација таких артиклија, који је предавају до иных државах вељо важнеша јак земљедјаство, скотоводство або домаћија роботносу“. Таки тарговски дух, који лем патри на профит и пепеж понижује земљедјаца и његовој роботу. А шветова војна указала, же таке думице крије, бо на пр., предложена мала Сербии ніда би ље могла бути витрина таки борби за вишебодзене да ље мала сејдомих земљедјаца, који фалат својога књазодневног хлеба (на ћој бул и чарни) не давали за својој отечество.

На кризнији драги су и тати, који земљедјаство патрају през окулари чистога профита. Вони гејри, же кад земљедјаство не принеше вељо чистога профита тади ље треба запљајац и напуштију. Па и сваки земљедјац так думашо и себе приговарају: „ље вредно веџеј робију, бо ље човек веџеј ма, веџеј муши плаџију, тельо лем робију келјо потребно ље обијаје“. Слова Богу, же то јестило лем па слову а да беја не пришло. Котри бешедую, же земљедјац муши робију лем за профит, тати не знају, же главна задача земљедјаства даје чловечеству а у першији шоре свому народу пасујнији хлеб. Келјо раз уже произведења нашег земљедјаца не мали нікаку цену и написце, же ље му робота не исплаџела. Чи љено веџеј да руци свога плуга и свога мотпика до ярку? Не! и спораз не! Општому добру потребији соп и љего произведења, прето муши љено и чешки чини витрина та. Земљедјац отримује јесвот людски а индустрија лем појасчује и улесчује. Праве звание земљедјаца јест, — же љено кармитељ народа.

Јак ље фамилија на поладне стое вигладњета и чека на полујенок, так чеки народ на љего хрону, који је на отечественим грунту по рукама земљедјацаји рођен и зрео. Земљедјац хова здраву крев, з коју ље ошиљају јевројске життельство. Дерјасви соп даја пажије и паждратих вејака. И право ма ученик Конрад кад написао тати слова: „Земљедјац најмоћнији слуп здравога дерјасвога уредења и љего важносу и предносу рођене з дња на дзен“. Читайце „РУСКИ НОВИНИ“!

У НАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ.

Православни патријарх умар. В неделеју умар сербски православни патријарх у Београду Димитриј у 84 року живота. З початку бул учитељ у предвојног Сербија веџ свијештвиком и владиком. За патријарха избран 1920. року. Јак сияјен је бул вредни и прајозити. У Паризу преучувал филозофију (књижовност) и агрономију (земљодјелство.) Ховане ље одбуло на торжествени способ на штварток до манастиру Раковици при Београду.

Закон о вимберански патријарху. Јого Вел. Краљ потписао закон по котрих ље ма вибрац нови патријарх. Еден окреми одбор, у котрих ље најходишиши министрове православног вири, вси владикове и даскељо (10) цивилних, виберутрох кандидата и предложица министрови правди. Едно од тих на предлог министра правди Краљ имају за патријарху.

Не дайме ље спрвеси. У остатних часах често путују койјаки агенти по наших вејаках и земљедјацом понукују койјаки средства за повеќашејкитога урожаја. Опоминаме шицких наших людовој да ље не даје спрвеси, бо доказано, же ље урожај не може повеќашаји ніјаким средствима кром радијалним гајдованјем и добрым гњом.

Овојова школа. Вароши В. Бечкерек офорио је 100 љутра јесми на тују циљ, же ље основала там овојова школа.

Замасцени и подразни чини. Началство вароши Сплита одредило, же сваки властитељ тарговини и хотела муши подарти пе-

неж однеси до Народног Банка и там го заменији за нови. Так би требало вшаји то запројадац.

Соколски конгрес одбудве ље у мешацу јуну. Народна банка даровала на тују циљ 250.000 динари.

Француски дзен. Дња 14. т. м. отрија ље у цалеј нашега држави так волани „француски дасљ“. Геди ље будаје зберац на пострадалих од поплави.

Вељки огње. У Бачком Петровцу згорел млјен Ф. Файфера на два кондегнацији. При тим згорели три вагона муки два вагона жита, еден и половина вагона отруби и др. Чуда ље разбуна на 1 и половина милиона дин.

Лик проција гефтики. Новинијејају, же анатикар Маргетич у Београду винашој лик проција гефтики на име „Сотогон“, о котрих ље дојторе похвалио ојавијели.

Шешији наследници. Штефан Лох љес Новога Вербасу мал родбину у Немецкој, котри були богати људаје и властитеље фабрикоја. Пред двома роками умарили љеси и зохабели мајстор од 9 милиона марки. Немеци власци гледали наследникој али их не могли најти ти иницијајија добро припадло државије каси. Тераз ље јавија наследник и гледа своју милиону.

Нови поштово дијрекцији подзелени по седицама баповини. На ток способ када баповина будаје мај сају дијрекцију.

Злато у Драви. Сдана американската комисија започала преучовац рију Драву од Вараждину до Марибору, бо ље у писку указал на местох златни прах.

Дужавки образ пияніце.

Вредно пречитати дужавку пияніцу, котру нам указал еден каноник у Загребу. Вон так говари: „А що маш сід пияністю? Это 1) губить себе здравле: чека це водна хората, запалене вінцюх и сфтка, кед ще ище скорей даяк ішнан не убивши. 2) Препада ци масток, дзлуства рошию, вастужба престава, дзесяць не запушчуло. 3) У доме мира ист: жена плаче, лак и ирекліна и тебе трима за дыбна, бо ёй ти живог труеш; а ізъци познаю чловека, котрого бы могли баржай презирац и ненавидзин як тебе, свого оца; можебущ же и сама мац лев до их шерцюх тут презир и меркшю на тебе. 4) Триціш чесці; піхто не одурнішши од пияніці. 5) У пияніству бритко гуторинг, вадачи ше, лаєш, прашаши юяки шалспства а джеда и таки Гадни діла цо бы ти у трезбеносци нігда не могол поробиц. 6) Кед ще пияніца отрежба, у целу и у сконеци му горше як тогч хому другому чловеку.“

Так вон написал пияніцу, а думам жего добре описан.

Як одноведа праведна душка?

Намисник рымски приказац се. Подікарну да обещесци меню Христово, а вон так одновед: „Осемдзвешат

и плесяц роки Му служкии и пігда ми віяже зло не зробев; як да обещесци мійого Краля, котри ме спасол?“ Намисник то дал теди мучиц и св. Подікарн умар як мученик за вару Христову.

Дзе ще находзи праве щесце?

Св. Іоан Златоусты бул чловек, котри нігда не ціганел, не закліпал ше, не вінал ше, не любел ходзяц на гостині, па ше прето з п'яного велі іміяли, але вон віше остал єдинак. Леся же кед постал владика и наказац, теды будо чо и слухац; та то не даржо назвали „Златоусты“. Без страху корел недобры дѣла и зізначац, які теды пановали, па прето буд и вигнати од царыцы Еудоксії. А кед ще врацел з вигнанія, людзя го весёло дочекали, а поц им так претварел: „Цо да нам новем? Слава Богу! Гото слово сом вигварел кед ме вігнані; тето слово сом тримал на вігнанію и тето слово важд вігварям. Паметаце кіце як сом важд на одходу спомніл слова Йоза: пай ще слави меню Господне на вікі. Кед сом ще однітовал похабел сом вам тоти слова, а тे раз важд их пріношін: пай ще слави меню Господне на вікі. Кед ме вігнані славел сом Бога, кед сом ще врацел важд Го славим.“

ест вішлікіи стваки, але єдна ціль и лету и жими: да польо пріноши хасен. Слава Богу, же допушцел да ме отада одведу; Слава Богу же ме назад пріаец. Трафи ще дацо добре, славім Бога, а добре остане. Трафи ще дацо искдобре, славім Бога, а зле прейдзе.“

Св. Іван подругираз бул вагнати пре ревносц за славу Богу, а кед умерал, говаряц: Слави Богу.

Ето у тим чловеку находзело ще щесце. А сег та-кіх, що вінэ лаю преклонію итд. у тих людзюх находзі ще щесце.

Найменьшыя землі
на цялым щесце находзі ще у Огнянай жежі (Южна Амеріка). На найюжнейшай точці при морю па слупу находзі ще ладичка и веџа-кажда ладя ту стала и вініма лобо уклада писма, котрых барэ мало сят.

**Пряд джістатуру у
Немецкій?** Нова влада у Немецкай віяніна, же кед ис будзе ночи робиц з парламентом, та ще послужи зос іправом, котре сій дава Устав, же будзе владац и без парламента. Віпатра, Же до тога не прииде але ще очкую новы выбарані.

Новы крілатніца. У Англіі віробіз новы тип крілатніцы, котра ще сама дзвіга до воздуху и леци без мотору.

**Злато у Новай Ганні.
після** У дніші на острону Новай Ганні, над котру владаю Білглезі вінайцзені жыди златы. Злато ще може звичайним уміваньем и чухнівем одесліц од іншого жатеряялу. Транспорти

злата окончную ще крилатицца до Англіі.

**Большікі лікія при Чін-
кагу.** Цек ірг нас паста-
за яр, потля піну Амері-
канских піонера, котре при Чін-
кагу западал пельки шніг
и буря наробела велькі чко-
ди так же даскелью особы
страдали жиць.

Дружэрніцкі налаженіях
У Лондону віробіз машину, котра друкуе іскркі и часоніс за шнепах и то бара велькі вінажод, бо на той способ и пісані приду до проскіти.

**Подзеконізне іраво-
славіння Папы.** Российска іравославна юнія под председательством архімандрита Сильвестра послана до Папи юно племо полве благода-
ринісці за то же Папа давногол свой глас іроців большевізких гоненій.

**Большевізне ще бол-
натол.** Церкви. Піцікі
большевізки пішіши вішу
длугікі статі іроцін кат.
Церкви и гуторя, котре вона
едині представія вельку и
озбільну опасносц за бель-

ла зое своїй піцері пай-
левши лісца, кореня и дас-
келью смокіч, главе пожи-
лішеве тей байдней, и шан-
жай віла. Паломнік як убл-
ажкія глад и угащел сми-
ядя сцял уж далі пойсц.

Спредеднuto поцетра ю,
але ще не усудзел, да ўще
дацо капіта. Вона звігне
корівна на пласца и гуторя:
„Гено, да ци сці дам“.

През да претварела ішля
помалючки горе по узкай
дражкі олівней горе, а ірэ-
слова зішол и сам палом-
нік за ю. И як вона так
вішла пред нім у свій при-
родній всесвідомей досто-
жністевосці, вішл прицде му
на розум думка: „Кса бы
предцінь вона буда? По ро-
сту и руціанию вона є бі-
сер! але ліцо! -- Не, не
вона то!“

Як пришли горе, замод-
лела го, да шедис до хлад-
ку сінога древа, котри по-
при пещери роснул. Яковіш
спунцел на сін камень под
дресом зос широкіма ліс-
цама. Пустельница прінес-

горе: „Брату, таі мой дом“,
однітовала указующи на ве-
бо горе, „моці ще, же би
раз там пришлі“.

Спредеднuto поцетра ю,
але ще не усудзел, да ўще
дацо капіта. Вона звігне
корівна на пласца и гуторя:
„Гено, да ци сці дам“.

През да претварела ішля
помалючки горе по узкай
дражкі олівней горе, а ірэ-
слова зішол и сам палом-
нік за ю. И як вона так
вішла пред нім у свій при-
родній всесвідомей досто-
жністевосці, вішл прицде му
на розум думка: „Кса бы
предцінь вона буда? По ро-
сту и руціанию вона є бі-
сер! але ліцо! -- Не, не
вона то!“

Як пришли горе, замод-
лела го, да шедис до хлад-
ку сінога древа, котри по-
при пещери роснул. Яковіш
спунцел на сін камень под
дресом зос широкіма ліс-
цама. Пустельница прінес-

горе: „Брату, таі мой дом“,
однітовала указующи на ве-
бо горе, „моці ще, же би
раз там пришлі“.

Паломнік ще веџай ис-

ФЕЛЬТОН

Биссер Антиохій.

(Преклама.)

Снокойно и мілим гла-
сам одзірансла цудзевого и
заштала го такой за його
жаданія. Же би упраздніл з
бліжайшай ізвісткай жену,
запітац од неї дацо есці.

„Брату, то що мім здеч-
ні ці дам“ озвала ще збу-
ніто, „але не знам чи ти
ужываш лісца, короне и о-
вон“.

Любопітлівосц священи-
ка була тераз еще пекша.
То була стаже тета свята
пустельница о хторей чул у
Сруесоліму. Понагляд ще
ей отновесц, же зос тим
що ма будзе барз задоволі-
вани. Але же би ще не си-
рекац и по другураз, запітац
ше за єй меню.

„Я пустельница оталь зос
гори олівней“, однітовала скромно.

„Люба містстро, так це
людзе волаю; а я не шмел
би знац твой право меню?
Не любопітлівосц, але ста-
позніти причини ме сопя, да
то пітам“.

На то ей крев вдері до
ліца, хтора ю блядо начер-
вініе, а полатрунок на жеч-
руці. О кратки час одгвар-
ела жирно и певно:

„Брату, я не мім віяже
меню, я го мішим перші
достац! Пробач, я ці не
можем други оцвіт дац“.

„А не віколади мы ан-
твой родній край?“ запіта-
вон ю смутно.

Озбільни очи ще єй за-
бліща и дзяягню ще ровно

шевнам. Катол. Церква ду-
ма звалац Обици собор-ко-
три одесудаи науку бальнео-
візма.

Европейски союз держав. Держави Францу-
ска, Немецка и Польска за-
хлюча ёден Союз на способ
американских державах. Гу-
тому Союзу приступя и дру-
ги держави.

Кайнцей железа по-
вуки професора Мастверта
находзи же у Лапландії,

найсивернейшій часці Шве-
дії і Норвегії.

Таліянісім наслідник
престола, котри ще не-
давно схондел, чосько ще по-
хорел у Риму.

Кудобна мільйонерка
У Ньюйоркским шпиталю у-
марла 81 рочна гдова Фра-
гер, котра за спбу сокабела
масток од 16 мільйони и 100
тысяч доларів. Вона юе вша-
дані непосовала на худоб-
ство и чечкі живот наї-
жайших часох.

Я. БІЛІМБАКІ.

Дацо о пам'ятних видувках тежмас.

Телефон тиж красен и час-
зовити видувок. И як експрес-
ней. Железніці послаге писмо
иє сиргія так фірмко, иє до-
ме можеме чут тіле на еари
міліметра далеко. Телефон є од
железнійших видувок. Віль-
дом часу вантажу. Важкої
телефона видзиме у тим, же го
мо ханса поїзда. Без того не
вреди ай тогта.

Телеграф тиж будкій видувок.
Миси задача да пошире асти
слови у другій телеграфній
істациі, яко ю написце у ин-
формації істациі, и то у інти бас.
Те уж не таке віртакше як те-
лекраф, як ю штак велько ух-
треблює. Велько є за то гучніз.

Радио-апарат ёдзя па пам'ят-
них видувках, чудерсній ге-
нінки. За радио можемо повеси,
же та кансіце културных видувок.
У сіастіх часох не скоро ка-
жды членек інтересує за радио.
А чом? Зато, же кажды може
мац хасну од того. За каждого
ест інтересакне, не може слу-
зув. Не зам музичаре, лікарі,
політичаре, професоре, але и

жилодліци. И о газетаху юе
тримаю іреподавки и пакік и
то баш од саміх стручішкох. Ми
тож би єйда не ишли по других
державах, юак Ѹе слухале ра-
дио зос розличных країкох, до-
слідже поїзду за лотичий народ.
Осетіи же их напредок, чувства и
т. д. Так бул сцен покус па
радио апарату все єдним існуюм
человеком. Слухал радио. Ісрих-
тали зос Бейту, вецес Риму, Ми-
лану, Прагу, Моравскі Острози
и зос Београду. Чловек хтори
нігда не бул далик од спотого
валаду. Не зна ёдз то Беке, або
Рим. Нои юд слухал, юак му
же існажело жайбрассі зос Ми-
лану и зос Моравскі Острози.
Мінімі новесц зос Італіи и
Ческії. А фікак и юст же Талі-
янія и Чесн велько умствій
у музичи. Чудо то іпах. Чло-
век індя па апарату и слуха
хтори ѹд парош сце. Модерни
зос думаю ініціації іншаку
школу. Каждого ученика, ктєри
іде до варену учні, хонта
целью пресаж. Стручняци думают
же да себе камді иуні радио.
Всі не буду исц дзеци до школы,
поготово гімназіяци, але буду
слухац світк професорех дома.
Так юе буду учні дома и ве-

кед приде време испитох, юбду
до тихнажай. Радио-апарат кошта
туніше. То ю єдна ідея, хтори
же ма перше у Америці завеси.
Успехи увидзіме, кед то дожнеме.

Грамофон бул бара інтерес-
антній поспілій два роки, док
не бул радио у таких напрэдку.
И ту велько усіх, але радио
конкурира. На грамофон юе
могло чут лем то, до эяе на-
бавелі. Завізело о таблічках.
Непіка уж чес баро разлігти
таблічкі за грамофон. На у пам'ят-
ним времену богаты людзе
не піши писма, але иду до фаб-
ріні грамофонічных таблічках,
Ту уторя пра апарату, уж то
су явіц такому. Апарат таіх
чана глаз за таблічку. Так вони
помілі туту таблічку уж кому
ю сдрібчили. Догідни кто до-
стане таке грамофон-шамо, по-
ложи туту таблічку на грамофон
и слуха це му гутери пристель-
и т. д. Но радио конкурира так
баре грамофону, же юда велика
фабріка таблічках уж престала
робіц. То ю Едисон Белова фаб-
ріка. Ипак и грамофон красни

вашумок. Вон нам може очувац
и найстарші пісні. Но воні
вредзік кед нам шліка або грас,
ти кед патриме ногі, хтори су
чапісані на паперу. Так грамо-
фон юе мал архіварні вредносці.
Итак нас радио юже зос ішё-
той.

Бек батерійех радио-апа-
рат начал побудавац велько
інтерес юще лем мады механи-
чарами. Попіло за руку у Чеш-
кій направі таік апарат, котри
юе треба ішлякі батерій. Жене я
якінік су доволічно моці да
мож слухац таік апарат. У ле-
кальних местах т. с. там дін нет
радио станіца, там юе таік апарат
чес явиц такому. Апарат таіх
чана глаз за таблічку. Так вони
помілі туту таблічку уж кому
ю сдрібчили. Догідни кто до-
стане таке грамофон-шамо, по-
ложи туту таблічку на грамофон
и слуха це му гутери пристель-
и т. д. Но радио конкурира так
баре грамофону, же юда велика
фабріка таблічках уж престала
робіц. То ю Едисон Белова фаб-
ріка. Ипак и грамофон красни

Београд.

Як дозінаваме з Крайсі-
зах, будземе мац того року
на Вельку ноць свого свя-
щеніка, котри гу нам при-
ходзі па Велькі пяток. Бо-
гослужені буду юе отри-
мовані за паміх віркікох
на Вельку суботу у капели
предузвіненого метрооліта
Родича у його резідэнції,
а на саму Вельку ноць у са-
мей церкви Христа Краля.
Котри маю своїх знакомих
у Београду, наїх юе то язв,
да юе шицки позбераю и
за Вельку ноць вислонедаю.
Словедац юе годин рано па
Вельку суботу и по полад-

юю, а ю на саму Вельку ноць
пред Службу Божју. Бого-
служені буду там па пер-
ши и па други дасінь Вель-
кій ноці.

Сомнице.

Дня 30. марта было у нас
вельке торжество, якого то-
та парохия ище кіда не
видзела. Штварток чечар
пришол до Сомницах наш
просвяціці владена зос
пречасним дром Шаятови-
чем, препозитом и генерал-
ным вікіром. Ведро з ліма
принесли и нови дніжони. Ян-
ко Будзински. Цала паро-
хия торжествено прынціпала
велькіх достоянственікох.
Цомаші парох сердечно ві-
тал зос сумедніма свяці-
нікамі: Др. Ферізом, паро-
хом Радатовичем, Ніко-
лом Оросом, адміністратором
Каштанским и зос учні-
тельством тих парохій, пред
церкву. У парохіяль-
ній церкви окончепе крат-
ке богослужене, а на кон-
цу отримал просвяціці
владика науку о „цілі“
нашого жівота. Но наука
була словеда до 8 годзини
вечар. Рано од 6 годзини
шкільники паноціве зос пре-
свяцінім владиком споведа-
ли до 10 годзини. На 10
годзину почала юе „Служ-
ба Преждеосвяцініх дар-
ов“. На концу Служби Божії
тримал науку преч. др.
Шаятович. Того дня при-
ступило до св. причастия
коло 150 особи. По попад-
ню од 2½ споведали юе
шкільники дзеци, а по тим
старши люди зані до 8 го-
дзини вечар. О 5 годзини

И спрада, добре предга-
довал; зона нука була и
ліжала у слу на жемя пе-
щери. Сден камень служел
як заглавок. Полні ра-
досці тераз Яков дуржал на
облаку и як юе достал од-
віту, почал на глас ю во-
лац. Но воні юе не рушала-
ла и то го кус застравело,
отворел окно и попатрел
нука. Свой дихане затри-
мал и так слухал чи не у-
чує сій дихане, док му очі
патрел на скаменету спо-
добу. И юще раз юе озвал.
По шкіці бул одвіт. — Це-
ло, які ту лежало уж мертві
було. Пустельница сказа-
ла, то згаднул — але спа-
ла дзяготкі сон.

На таку кончину Яков
пречіні не думал и то юще
барякі было впливом на
ньго. Шеднул на сден ка-
мень и главу нагнул на руки.
(Шкільний будз.)

тряпал трецу науку преосв. владика. В сботу рано запаше споведали вирніки до 9 годзини. О 9 годзини одслужжил преосв. владика Службу Божу за усопших и причасцел школски дзеци и вірнікох. На концу Служби Божей тряпал преч. препозит штварту науку. По поладню о 3 годзини була споведь, а о 5 преосв. владика тряпал пяту науку. В недзяло рано од 6 годзини до 10½ споведали вірнікох, а потым започала Архиерейска Служба Божа. Подчас тей Служби Божей тряпал преосв. владика шесту науку о „Св. Церкви“ я па Вельким входу попивецел за священіка младого диякона Янка Будин-

ского. Церква була польна. Пришли вірніки и з других парохій. Пришол и млади паноцец ас Драгох, Максим Була. Служба Божа була докончена на пол другей по поладню. — По поладню о 3½ одслужжил преосв. владика кратке богослужінне за цензіліку драгу до других парохій: до Печна, Грабру и Стойдраги.

Младому священіку найсердечніше винчуєме на многая и благая літа!

Подзекование.

Преч. О. каноник Димітрий Надъ царовал на руски Народни Дом 200 Днп. Сердечне подзекование. На многая літа.

Вінажол строну. Еден млади учепляк у Бейчу интересував ше о отровах, до них вираблю у Азії. У еданим слушаю, кед бамбусово лісце опатрал вінажол, же ше у тим лісці находзі бара моцна отрова.

Тунел под Мон-Бланком. Спод найвишого бреага у Европи думаю пребиц тунел, котры бы коштал 8 мільярди франки.

Мед як лік. Стари піороди знали уж, як мед барз ліковити. Особено мед добре хаснонца при ліченію хортох, але нігда мед вісім буц іспалі, ані у чаю, млечу лібо кафи горуцей помішані. Мед добри кед дахто-

ма запалене гарла, або паху. Теди вежій ложіку меду до устах и так го трамай догод ше ис зогрес и ростони, як кей баш сцел гарло оплокац з ім и вен помали лігай.

Кед ши нервозни и не можеш спац вежій тиж меду єдину ложку и друго го трамай у устах скорей як го прелігнеш. При хорсти жалудка добре мед піц зос воду, котра нешне буц цеплійша як це цеплота цела. Найлепше ше мед розтоли, кед ше то трама у горуцей воді лем муши буц добре заварти. Кед ше за велью меду хаснує може буц и чокдліви на шерцо.

Недзеля VI. Цвіточна.

Еванг. од Іоана, гл. XII., зат. 41.

„Осана во вініх, благословен грядзій во імя Господне“.

Так треба да співа чловеческі род во вся віки своіому Спасителю, котры словом и ділом вілял на нас мормо любові, хтору прінес з неба на жем од сво-

век па тим шреце за Бога и бліжнього. Таку любов наплацус Бог экзистам вічним. Тоту любов мал Исус гу нам. Вон нас принял за своіх аласных братох, и дал за нашо спасение живот свій.

Исус прозвал своїх учеників братами: „Руките бранигіт моеї“. (Мафт. 28. 10.) Ученици ше того слова трамали и зерели му. Вельки вівостол народок Св. Панчо твардо ше трама тога безкөвичного наказу божей любови гу нам, и цеши себе и других, же маме самого Сина Божего за брата. „Вон ше не укімал нас назвац братами“, гвари у Посланію ко Євреям (Ко Єврей. 2. II.) Вон ше сцел з нами и шицким зрониц, прето бул од жени; но, вон сцел да ше воламе братами и по Оцу. Прето гвари Евангеліс: „Слаці приліта сэр, даде им област чадом божім бити“. (Іоан I. 12.) Шицки дажем, що аме прияли Христа постали аме по його словах: його браца и шестри, його дзеци, його приятеле. Пре тогу вельку любов дал Исус за нас живот свой, па пра таку любов можеме и ми дац за ньго свой живот, а вон нам веucka да ис-

ват вічин. Исус свою любов, що ю мал гу світі апостолов, як зме видзеви прецагнула як нас шицких, и тих найменьших. Да нашо шерца предадбие за себе, да шицки препятствия розорве, да нас щицких левізіе зог світі шерцам, указал нам шицки чувства любовін, ініх лем шерца и якік познаню. Прозвал нас братами, шестри, дзеци, приятелями. И так нас вонсткну и любел, и люби и так а нами поступа. Но, а то як да му мале було! Єднога днія указал на тих, що коло ньго були и прегварел тоти Божі слова: „Ихсе сотворит волю оца моего іссе на небеса, тут брат мой, шестри и мати моя“. (Мафт. 12. 15.) Чи може екшну любові задумат? Не мож. Ми аме з пім тіки — вон нас уверел, — як мац и дзеци. То найважка любов на івріде, то найсладше слово евангельске гу нам! Не лем же нас люби, як братох, шестри, приятельох, але як матер свою. Так любело шерцо Христово, так ше маме старан и ми, да му вращиме любов за любов, бо и як його ученица сцеме буц.

М. Мудри.

Нашо престплатніци

Обновлені престплату сайдулоці п. п.:

Папуга Микола, мессар Р. К.	на 1929. р.	100 днк.
Надр. Мікал, 534, Конкур	" "	100 "
Чижмар Мікал, 269. Р. К.	" 1930. "	100 "
Еріслі Янко, професор, Ср. Метровиця	" "	100 "
Костел-как Осаф, Банска Управа Сараево	" "	50 "
Корпач Василь, Індржів	" "	100 "
Рац Нікола, 699. Р. К.	" "	100 "
Міке Чиммар, Веланд Канада	" "	200 "
Виславські Янко, 101. Р. К.	на 1929/30.	150 "
Мудри Габор, 549. Р. К.	" "	100 "

БЕРЗА.

Вредносці етраного ценсука. Міністерстві фінансій од 1. фебруара т. р. установела урядову зредносці страней валуты у динарех сайдулоце: Златы Наполеон 218—, турска златна лира 244—, англійски фунт 270—, доллар 56·60, канадскі долар 50·30, немецкая златна марка 13·55, польски злоты 6·34, австрійска шилінг 7·97, болгарски франк 7·88, мадарски испено 9·00, египетски фунт 283—, турска па-

перова лівра 26·60, турски постер 26·60, сто златни франки 1095·80, сто французски франки 222·50, сто швайцарски франки 1095·80, сто італіянски лири 226·80, сто голландски фіоринги 2274—, сто румунски леи 33·70, сто булгарски лева 40·80, сто дакски коруни 1513—, сто іскета 732—, сто драхми 73·45, сто ческих корузи 167·70, сто лют. лот 1080— динари.

ТАРГОВИНА

Жито Дн. 202—207—	Овес Дн. 130—135—
Кукурица " 102—105—	Мука 0 " 332—335—
Рай " 140—145—	Мука 2 " 292—295—
Янец " 110—115—	Мука 5 " 232—235—

Выйдзе раза до тюкія, — Цена на цагі рок 100 динари. — За Америку 4 долары на рок. — Рукописи и другі писма треба пасыліц на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нові Сад Војводівна 2. — Престплату на Рус. Нар. Просвітне Дружество, Р. Крстур. (Бачка).

За редакцию одвітує: Юрай Навіч, Нојседе Војводівна 2. — Власнітель: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крстур (М. Мудри). — Штампарија „Натошевік“, С. Ісаевіч.